

Lunchandakt 2019-02-20

1 Kor 10:13 *Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Och Gud är trofast, han ska inte tillåta att ni frestas över er förmåga. Samtidigt med frestelsen kommer han också att ge en utväg, så att ni kan härda ut.*

Froissarts krönika, berättar om en belägring som ägde rum under riddartiden, någonstans i Frankrike. Trots det präktiga försvaret hade fästningens murar besegrats. Genombrottet var ett faktum och dagen efter skulle erövringen ske. För att ingen, uppskrämd av sitt desperata öde skulle kunna fly under nattens mörker, vaktade erövrarna varje liten port och öppning, och dessutom, övervakade de hela mursträckningen. De hade fångat borgen som i ett nät, och väntade nu endast på gryningen då de skulle fångsla eller döda de som hållit den. Natten var mörk och dyster: inget flykttförsök märktes; inte ett ljud hördes från den belägrade fästningen; dess modiga men olycksdrabbade försvarare tycktes vänta på sitt öde i tystnad. När morgonen kom, rusade erövrarna fram mot gapen i murarna i gryningsljuset, med svärd i hand bara för att finna fästningen, tom och kall. Fågeln hade flytt, bytet hade undkommit. Men hur? Det var ett mysterium. Det verkades snarast som ett mirakel, tills man upptäckte en öppning som ledde till en trappa och en flyktväg in i klippans grottor. De steg ner i dem och letade sig fram i fackelljuset med försiktiga steg, tills den underjordiska gången ledde dem långt bort från borgen, ut på stilla gröna ängar och strålande dagsljus. Det stod klart för dem att det var genom denna passage, de portar som stod öppna in i klippan, som deras byte hade flytt under skydd av nattens mörker. En klok och förståndig åtgärd. Det fanns en utväg för de belägrade, som stod beredd för en kris likt denna. Och när omständigheterna blir som mest desperata, och det värsta av det värsta sker, vilken uppmuntran är det inte för dem som flyr till Gud att minnas, att han har förberett en utväg för dem!

-W.Guthrie